

چهارشنبه ۱۸ اسفند ماه ۱۴۰۰ • ۱۴۴۳ شعبان ۵ • 9 Mar 2022

نگاهی به رسانه‌ها

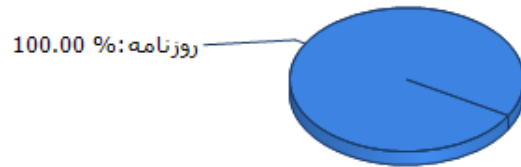
بازتاب اخبار تئاتر در روزنامه‌ها

تعداد کل محتوا : ۱۱

روزنامه

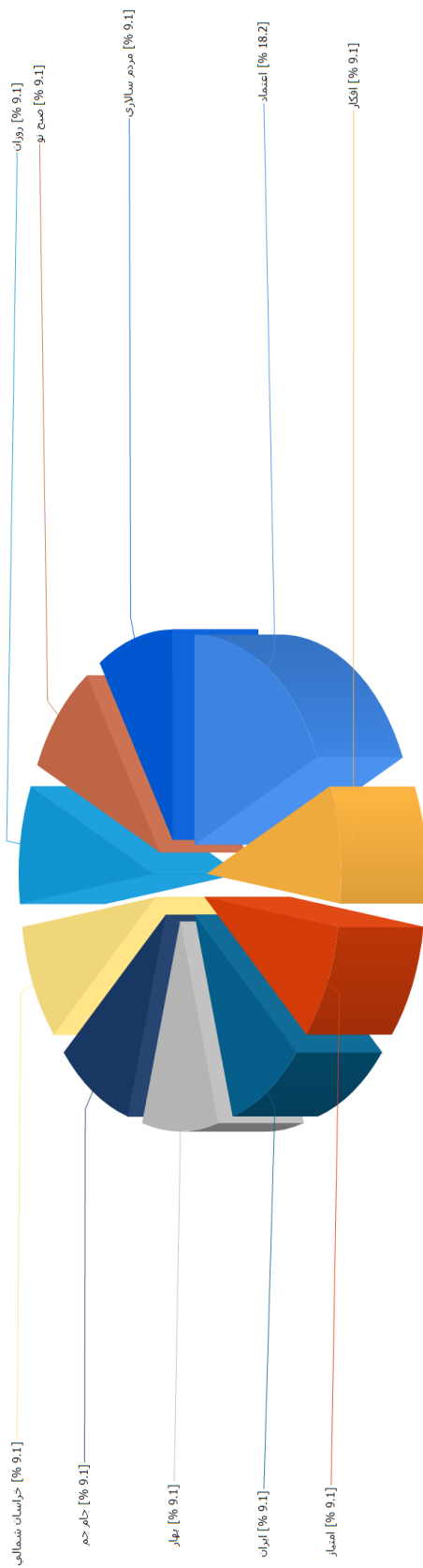
۱۱

گزارش فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

درصد فراوانی	فراوانی	نام منبع	ردیف
۱۸/۲	۲	اعتماد	۱
۹/۱	۱	افکار	۲
۹/۱	۱	امتیاز	۳
۹/۱	۱	ایران	۴
۹/۱	۱	بهار	۵
۹/۱	۱	جام جم	۶
۹/۱	۱	خراسان شمالی	۷
۹/۱	۱	روزان	۸
۹/۱	۱	صبح نو	۹
۹/۱	۱	مردم سالاری	۱۰
۱۰۰	۱۱	جمع کل	

نمودار فراوانی و درصد فراوانی مطالب مرتبط با تئاتر در رسانه های مکتوب

فهرست اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

صفحه	عنوان	رسانه
۶	اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب	
۷	چند صدایی از جزیره رخت بسته است	اعتماد
۸	گرفتار در جهان هاینر مولر و برنار ماری کلتس	اعتماد
۹	نمایش «ژپتو» برای اولین بار در خاورمیانه به شکل واقعیت مجازی اجرا می شود	افکار
۱۰	«کافه لقانطه» به زودی میزبانتان می شود	امتیاز
۱۱	«خط باریک قرمز» ثابت کرد که نشدنی است	ایران
۱۲	برگزاری نخستین جشنواره سراسری نمایش نامه خوانی رضوی در قم	بهار
۱۳	نمایش های نوروزی معرفی شدند	جام جم
۱۴	معرفی ۲ اثر نمایشی استان به جشنواره ملی تئاتر ارسباران	خراسان شمالی
۱۵	پنجمین جشنواره تئاتر دورق شادگان آغاز به کار کرد	روزان
۱۶	«کافه لقانطه» به زودی میزبانتان می شود	صبح نو
۱۷	القای خاطره های مصنوعی در یک نمایش علمی تخیلی	مردم سالاری

◀ اخبار تئاتر در رسانه های مکتوب

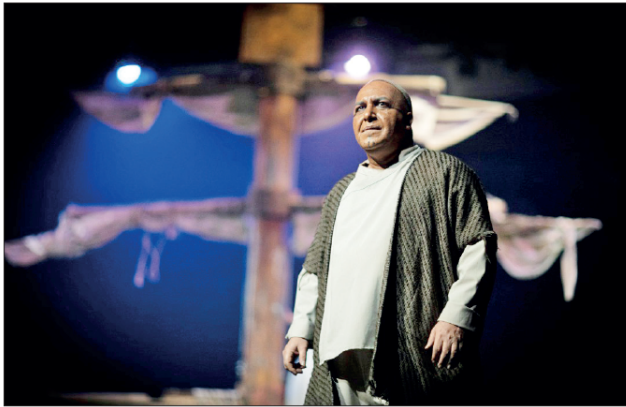
گفتگو

گفتگو با مصطفی کوشکی به بهانه کارگردانی نمایش «توفان»
در تماشاخانه ایرانشهر
چند صدایی از جزیره رخت بسته است

بابک احمدی

مصطفی کوشکی و گروهش تا همین جای کار نشان داده‌اند که تمرین و ساختن تئاتر لزوماً به داشتن یک مکان ثابت و شخصی مرتبط نیست، بلکه باید فکر ساختن وجود داشته باشد، وگرنه پس از ناسازگاری مالک و دولت و سپس تعطیلی همیشگی ساختمان «تئاتر مستقل تهران» در خیابان رازی همه چیز باید تمام می‌شد. این گروه که زمانی در اطلاعیه تعطیلی سالن نوشت «قفوس‌وار باز خواهیم گشت» حالا بار دیگر به صحنه آمده و نه با یک نمایش که ساز و کار اجرای همزمان دو نمایش را در تماشاخانه ایرانشهر به وجود آورده است. اولی «توفان» نوشته و بلیام شکسپیر به کارگردانی مصطفی کوشکی در سالن ناظرزاده کرمانی و دومی «ارور ۴۰۴» به کارگردانی عباس جمالی در سالن سمندر یان. کوشکی پیش از این هم به کارگردانی نمایشنامه‌های شکسپیر علاقه نشان داده بود، چنان که آثاری مانند «رومولیت» براساس (رومئو و ژولیت)، «رویای یک شب نیمه تابستان»، «کوریولانوس» به کارگردانی خودش و «ولین» با حمایت او به کارگردانی مهدی کوشکی در سالن مستقل روی صحنه رفت. کوشکی در تازه‌ترین تجربه، نمایشنامه «توفان» را بعد از ماه‌ها سردرگمی جامعه تئاتر در دوران ویروس و تلاطم‌های اجتماعی-اقتصادی کارگردانی کرده که در این باره با او به گفت‌وگو نشستیم.

■ «توفان» در چه شرایطی ساخته شد؟ چند ماه تمرین کردید و در این مدت هزینه‌ها را به چه صورت پرداختید؟
شکل گیری «توفان» در سال ۱۳۹۷ با کارگاه نهضت

سوادآموزی در «تئاتر مستقل تهران» شروع شد که البته این مجموعه مدتی بعد به واسطه زبان‌ها و فشارهای ناشی از شیوع ویروس کرونا، عدم همراهی مالک و بی‌توجهی اداره کل هنرهای نمایشی و وزارت ارشاد تعطیل شد. گروهی از هنرجویان در این کارگاه با ما همراه بودند. نمایشنامه براساس دو نسخه انگلیسی و فرانسوی ترجمه شد و بعد از دراماتورژی توسط خودم تمرین‌ها را آغاز کردیم. در تمرین‌ها به این نتیجه رسیدم که نمایشنامه نیاز به دوباره نویسی دارد، به همین دلیل این بار به کوشش پویا سعیدی یک ورژن نمایشنامه جدید طی چند ماه نوشته شد و تمرین‌ها را دوباره از سر گرفتیم، ولی مجدد به این دلیل که اغنا نشدم و البته مشغله‌ای که برای پویا به وجود آمده بود، نمایشنامه این بار به باقر سروش سپرده شد تا بعد از چند ماه باز نویسی برای استفاده در تمرین‌ها آماده شود. باید به این نکته هم اشاره کنم که همزمانی با شیوع ویروس کرونا اثر بسزایی در کندهی پیشرفت ما داشت. به همین علت تعطیلی‌ها مکرر و تمرینات ادامه‌دار شد و در نهایت پس از صرف هزینه‌های بسیار زیاد اجازه محل تمرین و تولید، بالاخره نمایش را برای اجرا آماده کردیم.

■ فکر نمی‌کنید شیوع ویروس کرونا به یک چور تبعیض اقتصادی در تئاتر دامن زد؟ به نظر شما اداره کل هنرهای نمایشی در ایجاد این شکاف چه نقشی داشت؟
شیوع ویروس کرونا همه مناسبات تولید و اجرای تئاتر را دچار تغییر کرد و به همین سبب انواع تبعیض‌ها را نیز با خود به همراه آورد. دولت و حاکمیت مثل همیشه که در صدد خودی و غیر خودی کردن است در این ایام شرایط را مناسب دید تا یارکشی کند و از طریق تزریق مالی به گروه‌های همسو و کسانی نزدیک به تفکرات خودش مسیر را پیش برد. البته گروه‌های مستقل، از جمله «تئاتر مستقل تهران» همیشه روی پای خودشان و تفکرات خودشان ایستاده‌اند و جز تولید تئاتر دغدغه‌مند و

اندیشه‌محور به چیزی دیگر فکر نکرده و نمی‌کنند. به همین دلیل همه ما بی‌توجه به نابرابری‌ها و تبعیض‌ها و با همراهی یک گروه سعی و چند نفری دشوارترین روزهای تمرین و آماده‌سازی را در شرایط تورم اقتصادی و شیوع بیماری سپری کردیم تا به مرحله اجرا رسیدیم.

■ قضیه تعطیلی «تئاتر مستقل تهران» ابتدا برای بعضی تئاتری‌ها هم جدی نبود، ولی در نهایت دیدیم که این مسکن فرهنگی در سکوت دولت از دست رفت. فکر می‌کنید جریان‌هایی از خاموشی این سالن‌ها خشنود شدند؟
آخرین نمایشی که در ساختمان «تئاتر مستقل تهران» تولید شد «کوریولانوس» بود که ماجرای همراهی مردمی با یک قهرمان و بعد به زیر کشیدن او توسط همان مردم را روایت می‌کرد. این تم برای ما مردم ایران بسیار آشنا و پر تکرار است. چنان که بعداً دیدیم فیلم سینمایی با همین تم ساخته شد. من فکر می‌کنم وقت به زیر کشیدن تئاتر مستقل فرا رسیده بود، اما این نکته را نباید فراموش کرد که گروه تئاتر مستقل وابسته به یک ساختمان نیست و تولیدات این گروه هیچ وقت متوقف نمی‌شود.

■ چطور شد با وجود مشکلات اقتصادی شدیدی، همچنان روی اجرای متن پرسوناژ از شکسپیر

پافشاری کردید و در این شرایط حتی هزینه ساخت دکور و طراحی لباس را پرداختید؟
زمانی که نمایشنامه‌ای برای من دغدغه می‌شود به این فکر نمی‌کنم که پرسوناژ زیاد دارد یا کم، یا اساساً نمایش پر فروش است یا کم فروش، چه بازیگران و عواملی باید در تولیدش مورد استفاده قرار بگیرند و محاسباتی از این دست. تئاتر برای من تمام آن چیزی است که باید با قلبم بسازم. بنابراین باید بگویم که وقتی ساختن نمایشی براساس این نمایشنامه دغدغه شد، دیگر به هزینه‌هایی که به دنبال می‌آورد فکر نکردم و دست به کار شدم.

■ چه جنبه‌ای از نمایشنامه جالب بود که انتخاب کردید؟
چیزی که نمایشنامه «توفان» را برای من جذاب کرد تسخیر و استعمار جزیره‌نشینان توسط شخصیت پراسپرو بود. نه استعمار به شکل کلاسیک آن، بلکه این جباریت پراسپرو و تسخیر فکر و زبان جزیره‌نشینان، وضعیت به گونه‌ای پیش رفت که گویی مردم دیگر زبان مشترک با هم و با حکمرانان نداشتند، چند صدایی مدت‌هاست در این جزیره رخت بر بسته و همه باید به یک شکل حرف بزنند و به یک شکل به پدیده‌ها بنگرند.

شکسپیر همیشه پر تفسیر است و این برای من همیشه جذاب بوده.

نگاهی به نمایش «هملت» کاری از شایان افشردی در سالن تئاتر مولوی گرفتار در جهان هاینر مولر و برنار ماری کلتسی

رضا بهکام

آیا باید متن کلاسیک هملت انگلیسی را با فرآیند تغییر و گرایش به سوی مدرنیسم و شیوه های اجرا در سال های متمادی حیات خویش و تاکنون امری پسامدرن بر شمرد؟ آیا بر خورد با متون نمایشی کلاسیک در سده جدید با بهره مندی تلفیقی از فرآیند چند نگاهی، حاصلش ریسکی بر مخاطره در اجراست؟ نمایش هملت «شایان افشردی» با بهره مندی از آثار «هملت» شکسپیر، «هملت ماشین» هاینر مولر آلمانی و «روز مرگ در داستان هملت» اثر «برنار ماری کلتسی» فرانسوی دوست دارد پایش را فراتر از یک اجرای مدرن بگذارد و با افقی پست مدرن خودش را سازگار کند. نمایش مبتنی حاصل در فرم خودش را شناساوری می کند تا بر اساس میزانشی دو سوویه و حذف عمق میدان به زمان حالی وصل شود که حتی به حذف تاریخ در لایه پس زمینه اش دست بزند. ارتشی از کاراکترهای شکسپیری به فنارفته اند و تنها هملت و اقلیای باقی مانده اند تا نمایندگان نه چندان وفادار عصر طلایی و کلاسیک تئاتر صحنه های باشند. تنها نامی از آنها باقی مانده است و کشته شدن و سوگواری بر پدر هم بهانه ای است برای اجرا رفتارشناسی دو شخصیت نمایشی از لایه های سیاه و سفید محض بر اساس ساختار کلاسیک به سوی دو شخصیت چند لایه و مرموز پیش نمی رود. آنها نماینده زمان حال نیستند، دوست دارند آن را بازنمایی کنند اما باور پذیر نیستند. صحبت بر سر آینده نیست و نمی تواند باشد.

هر آنچه که آنها را به زمان حال و اندکی به آینده نه چندان دور و قابل حدس پیوند می زند استفاده از تالیسم جادویی صحنه است. نماد موشی که با تکنیک های بزرگ نمایشی و کوچک نمایی در جای صحنه ها پراکنده است و هملت جوان تلاش می کند تا مخاطبش را با زبان او بیامیزد. صنایع ادبی جناس و کنایه و تشبیه و استعاره همچنان که در متن کلاسیک موج می زند در این نمایش هم متن خودش را به آنها الصاق می کند. حضور موش بسزرگ در صحنه به التهاب و مفهوم صحنه کمک شایانی می کند تا این اتفاق با متمم هایی نظیر موسیقی و صدا خودش را به تابلوی ابتدای صحنه و پشت پیشخوان وصل کند. نمایش با بهره مندی از فکت دیالوگ های نمایشنامه های «هملت ماشین» و «روز مرگ در داستان هملت» که پیش تر نام نویسندگان ذکر شد برای خود روزنی دست و پا می کند تا با استعانت از لحن کلاسیک هملت شکسپیر خودش را در دام پست مدرنیسمی گنگ دچار کند. فرم با اغشته کردن خود به فرم فرعی مجلس شیشه خوانی علاوه بر اجرای مراسم عزای پدر هملت در لایه بیرونی، خودش را در لایه درونی نیز برای پدیده هملت بودن و ماندن به تغییر و تکاملی در زمان حال می رساند. هملتی که گاه علیه خودش می شنورد، علیه عشقش طغیان می کند، تحقیر می کند و خودش را با نمادهای مدرن و رفتارهای برآمده از اجتماع معاصر همستگ می کند تا بازنمایی رویدادها و وقایع این روزهای جهان آشوب زده باشد. این چیزی است که در فرمول های

گنگ از سالن اجرا خارج می شود و تمام اینها اثر را در فرآیندی مجهول الهویه باقی می گذارد. آیا اقتباس سه گانه از متون مغروض در نقاط عطف نمایش به درستی به هم جفت و بست می شوند؟ هملت شکسپیر شرح حال هملتی در مانده است، روانشناسی اش مشخص است. هملت مولر طغیانگر است، از جلد خودی هملت بیرون زده است و علیه دولتش می تازد. هملت کلتسی ضد هملت است، خیانتکار است. هملت پیش روی در کدامین مرز شخصیتی این سه باز می ایستد؟ آیا ما می توانیم او را درک کنیم؟ آیا جهان علت و معلولی اش به منطقی مشخص منقش است؟ آیا پیرنگ درونی دو شخصیت هملت و اقلیای حاضر در عطف با پیرنگ بیرونی، جهان آنها را بیرون ریزی می کند؟ گاهی پاسخ ها منفی است و گاه مثبت. نه آنکه این بسامد اثر ناتیب خوشایند تعریف مدرنیته اجرا راثر باشد بل با پشت کردن به اینها، گنگی و مجهولیتش در ذات و هسته نمایش عیان می شود. اگر چه که تسلط بازیگران در بیان و کنش ها آنها را در خط بالاتری از متن و میزانشان گه می دارد و از سویی وجوه استفاده از کنش مندی میکروفون که خود در مقطعی شخصیت مستقلی نشان می دهد و به موازات طراحی صحنه چشم نواز است و از المان های پست مدرن تبعیت می کند اما آنچه که متن را به اثر نمی چسباند بحث در امتیاز نبودن و نشدن متن در اجرای حاصل است. به راستی در درونج هملت بازتابی از جامعه مدرن امروز است؟ آیا اقلیای خلق شده در این نمایش اقلیای مدرن مولر است؟ یک قدیس هر جایی؟ قاعدتا پاسخ منفی است. اقلیای حاصل را نمی شناسیم، نمی دانیم او کیست. آیا اقلیای کلاسیک شکسپیر است یا اقلیای مدرن مولر و حتی کلتسی یا اقلیای از تیب اجتماعی جامعه امروزی است؟ او را نمی شناسیم چون از جهانی ناقص برخاسته است، کولازی از همه چیز است و هیچ درد و رنج شان معلوم نیست، فانتزی آنها مبهم است. نسبت هملت و اقلیای موجود با درونمایه اثر جدید نزدیک به نقطه و خط است که به دورانی پویا نمی انجامد، به دایره ای، به سفری قهرمانی و عبور از آنتاگونیست های برآمده از دولت ها و اجتماع مدرن. متن تلاش می کند تا با شدت اصوات بازیگرانش کوبنده باشد اما نیست. نقطه مثبت نمایش اما بهره مندی از تعلیق و اثر گذاری تالیسم جادویی است. تکنیک های بزرگ نمایی و کوچک نمایی کارگردان آلمان موش، خصیصی چون چوندگی، کثیفی و چرخ تابی را در جهان متن - اجرا بر می تابد و موسیقی آمیخت نیز به کمک تالیسم جادویی آمده تا اندکی کوبندگی را در نقطه اوج روایت در پایان نمایش مخاطب را با مسخ تصویر تابلوی نقاشی به فاصله گذاری متن - اجرا مبتلا کند. بر اساس برداشت انتزاعی از متن مولر قاعدتا تکنولوژی و ماشینیسم فرزندان ناخلف جوانان و زوج های شکست خورده امروزی هستند، اتفاقی که در نمایش خودش را به بن مایه اثر الحاق می کند تا برخی از جهان زیبایی شناسانه هملت تقاطعی پیش روی به درخششی تک بعدی متعل باشد. پای او انگار دیسک و ابزار دیسک در این نمایش دو سوویه وسط نیست. آدم هایش به اومانیم و فرودیت گرایی و خودشیفتگی و سمبلیاتی مولر آلمانی و کلتسی فرانسوی نزدیک نمی شوند و خلق شان بسان موجودات ناقص الخلقه ای می ماند که در کش بیرون از جهان نمایش است و برای زیست شهری مثلی نمی یابد و در جغرافیای خاموش خودش از تراق می کند.

نمایش «ژپتو» برای اولین بار در خاورمیانه به شکل واقعیت مجازی اجرا می شود

نمایش «ژپتو» در خانه هنرمندان ایران برای اولین بار در خاورمیانه به شکل واقعیت مجازی اجرا می شود.

همزمان با رونمایی از پلتفرم «دیدارو»، نمایش ژپتو در خانه هنرمندان ایران به شکل واقعیت مجازی اجرا می شود.

پلتفرم «دیدارو» به عنوان اولین پلتفرم در خاورمیانه، در واقعیت مجازی VR، به مخاطبان تئاتر این امکان را می دهد در هر نقطه ای از جهان با استفاده از عینک، همزمان با اجرای زنده تئاتر، اثر هنری مورد علاقه شان را به تماشا بنشینند.

نمایش ژپتو به کارگردانی اوشان محمودی، اولین تئاتر واقعیت مجازی ایران است که ۱۸ اسفند ماه همزمان با اجرا در تماشاخانه ایرانشهر، به شکل زنده با این فناوری اجرا می شود.

استفاده از واقعیت مجازی VR، به تئاتر که تحت تأثیر پاندمی کرونا شرایط متفاوتی را تجربه کرده است، این امکان را می دهد که در هیئتی نو دوباره به دنیا عرضه شود.

«کافه لقانطه» به زودی

میزبانان می‌شود

نمایش «کافه لقانطه» از اردیبهشت سال آینده در تماشاخانه سیمرغ روی صحنه می‌رود.

نمایش «کافه لقانطه» به نویسندگی علی اصغری، کارگردانی مشترک ساقی عطایی و علی اصغری از اردیبهشت ۱۴۰۱ در تماشاخانه سیمرغ به روی صحنه می‌رود. در این نمایش حمیدرضا علی‌نژاد به عنوان تهیه‌کننده و نورالدین حیدری ماهر به عنوان مجری طرح همکاری دارند.

این کنسرت‌نمایش به سرگذشت پنج دوست صمیمی در سال‌های ۱۳۵۰ تا ۱۳۵۷ دور یک میز مشخص در یک کافه اشاره دارد.

علی اصغری و ساقی عطایی در همکاری اخیر خود با تماشاخانه سیمرغ، نمایشنامه‌خوانی حوالی «هفت و هفت دقیقه و حوالی یک عمارت» را به صورت همت عالی و برای کمک به خیریه و آزادسازی چند زندانی روی صحنه بردند.

فرزاد خودست در گفت و گو با «ایران»:

«خط باریک قرمز» ثابت کرد که شدنی است

نرگس عاشوری
خبرنگار

مستند تحسین شده «خط باریک قرمز» پس از تجربه موفق اکران در گروه هنر و تجربه وارد چرخه اکران آنلاین شده است. این مستند به کارگردانی فرزاد خودست درباره یک گروه مجرم نوجوان در زندان است که با کمک چند مربی تئاتر و بازیگر تصمیم می گیرند نمایشی را روی صحنه بیاورند تا اگر موفق بود به این بهانه برای اجرا یک روز از زندان خارج شوند. در این مستند هر بار یکی از بازیگران مثل افشین هاشمی، هنگامه قاضیانی، فرهاد اصلانی و... با آنها به گفت و گو می نشیند و تمرین تئاتر می کند و در این بین بخشی از جهان درونی آنها و چالش هایشان بازتابی می شود و در واقع تئاتر به بستری برای روانکاوی آنها بدل می شود.

■ نمی توان با این بچه ها ارتباط داشت؟

فرزاد خودست درباره حضور بازیگران سرشناس و همکاری آنها با این مستند، می گوید: «در مرحله تحقیق به فرهاد اصلانی رسیدیم. آقای قطب الدین صادقی که مشاور بود، او را معرفی کرد و گفت که پایان نامه دانشگاهی فرهاد در همین زمینه بوده است. درباره توماج ماجرا فرقی می کرد. بار اصلی اتفاقات جلوی دوربین روی دوش توماج بود. در ابتدا هفت، هشت گزینه داشتیم. با آنها جلسه گذاشتم و دو، سه نفری هم قطعی شدند اما فضا و لوکیشن و کانون را که دیدند احساس کردند نمی توانند با این بچه ها ارتباط داشته باشند. بعد از حذف این آدم ها، بر اساس تجربه همکاری قبلی که با توماج داشتیم یک روز اتفاقی و البته از سر نکته بینی سر کلاس درسش در دانشگاه هنر و معماری در رشته نمایش دانشگاه آزاد رفتیم. توماج بیرون کلاس آدمی فوق العاده برونگراست، اکتیو است، شوخی می کند و... اما سر کلاس درس کاملاً متفاوت بود آنقدر با تمرکز و آرامش با دانشجویان ترم دو و سه که اکثر ۱۹-۱۸ ساله بودند درباره نمایش و تئاتر حرف می زد که من تعجب کردم، اصلاً نشناختمش. به کافه دعوتش کردم و با هم گپ زدیم و بعد از مدتی فکر و مقایسه اطمینان پیدا کردم که انتخاب درست خود توماج است. بعد ها پی بردم که او مطالعات زیادی هم روی تئاتر خلاقه دارد.»

او با اشاره به اینکه یاسر خاسب، آرش آبسالان و افشین هاشمی به خاطر تدریس روی بیان و بدن و... انتخاب شدند اما انتخاب فرهاد اصلانی و امیر دژاکام کاملاً بر حسب تجربه هایشان بود، درباره انتخاب هنگامه قاضیانی توضیح می دهد: «می دانستم خانم قاضیانی پسری همسن و سال این بچه ها دارد

ناخود آگاه در ذهن آدم مرور می شود، حتی وقتی که به زندگی عادی مان بازگشته باشیم. شاید باورنشان نشود، اما همین حالا که مشغول نوشتن کار دیگری هستیم، همچنان قصه آن بچه ها سراغم می آید و راه خودشان را به قصه باز می کنند.

■ یک اعدام کمتر

او با تأکید بر قدرت، ظرفیت بالایش و ایجاد تغییرات مثبت هنر در این اثر می گوید: «این نکته در حقیقت یک بازی است که در درام تریایی به آن ایگو یا دیگری می گویند. همه ما در وجودمان داریم و پنهانش می کنیم. برخی وقت ها دوست داریم در زندگی جایمان را عوض کنیم. در «خط باریک قرمز» هم این تریایی در ابتدا کلام است، بعد رفتار می شود و بعدتر به حس می رسد و در نهایت همه اینها جمع می شود و موقعیت مجازی که رؤیای آن کاراکتر بوده خلق می شود و او در آن موقعیت

قرار می گیرد. ۱۰ سال بعد هم با رجعت به این خاطره و تخیل، همان آرامش را دریافت می کند.» خودست بزرگترین آورده ساخت چنین مستندی را اتکا و اطمینان به اراده خود برای پرداختن به چنین سوزناکی و بی توقع بودن از حمایت ها عنوان می کند و می گوید: «متأسفانه زندگی برخی به گونه ای است که با جرم بزرگ می شوند و اصلاً جرم بخشی از وجودشان می شود و مدام در حال پرورش روحیه مجرمانه خود هستند. افرادی که چه بخواهیم و چه نخواهیم بخشی از جامعه من و شما را هم تشکیل می دهند و ممکن است هر لحظه که پای خود را از خانه بیرون می گذاریم یکی با قدم به ما حملهور شود که موبایلش را بدهد، دستبندش را بدهد و... بنابراین تلاش می کنم با همه بی مهری ها تا حد توانم حتی اگر شده نگاه یک مجرم را عوض کنم، خیلی خیلی سخت است اما «خط باریک قرمز» ثابت کرد که شدنی است.»

«خط باریک قرمز» مستندی است که باعث شد یک اعدام کمتر شود. میلاد یکی از چهره هایی که از میان صد و هفتاد و چند زندانی نوجوان حاضر در کانون اصلاح و تربیت برای حضور در این مستند انتخاب شد محکوم به اعدام بود. با تماشای این مستند، شاکي پرونده از قصاص گذشت.

- خط باریک قرمز
- فیلمی مستند سینمایی
- نویسنده و کارگردان: فرزاد خودست
- بازیگران: فرهاد اصلانی، هنگامه قاضیانی، امیر دژاکام، افشین هاشمی، آرش آبسالان، یاسر خاسب و توماج دانش بهزادی

و به عنوان مادر و نه یک بازیگر نقش مادر، رو در روی آنها قرار می گیرد. ضمن اینکه ایشان در خارج از کشور روی این موضوعات کار کردند، مطلب نوشتند و ترجمه کردند و از همه مهم تر دارای روح لطیفی هستند که در عین حال به شدت انسانی است و احساس مسئولیت اجتماعی دارند. حضور خانم قاضیانی خیلی کمک کننده بود. حتی خودش گفت که اگر می خواستی این کار را بدون حضور دوربین هم انجام دهی، من باز هم بودم. بحث دوربین و دیده شدن و این ژست ها که برخی اعلام می کنند ما در زندان فلان کار را انجام دادیم، فرسنگ ها با اخلاق او فاصله داشت. سر ماجرای میلاد- کاراکتر فیلم- که قرار بود اعدام شود ایشان و توماج خیلی کمک کردند تا میلاد از اعدام نجات پیدا کند. گاهی من ماجرا را فراموش می کردم اما برادر هنگامه قاضیانی، رضا، آخر شب ها به من زنگ می زد و دائم پیگیری بود که ماجرا به نتیجه برسد. آنقدر این موضوع برای خانم قاضیانی دغدغه بود که حتی خاله شان هم از طریق رضا پیگیری بود که مبادا میلاد اعدام شود البته حق هم این نبود که برای میلاد اتفاق بدی بیفتد. هم او تغییر کرده بود و هم اینکه پنج ماه با او رفاقت کرده بودیم و برایمان اهمیت داشت. خب شاکي او هم همین فیلم را دید که رضایت داد و ما هم دیده را با کمک خیرین آماده کردیم که این آزادی فیزیکی هم اتفاق بیفتد.»

■ قصه آدم هایی که رهايت نمی کنند

دیگر مستند خودست با عنوان «زنی که نام ندارد» هم در محیط زندان می گذرد. او که برای ساخت «خط باریک قرمز» حدود پنج ماه با بچه های کانون اصلاح و تربیت همکاری داشته درباره دریافت شخصی خودش از

برگزاری نخستین جشنواره سراسری نمایش نامه خوانی رضوی در قم

در ادامه یادکر نام استان های حاضر در این جشنواره گفت: علاوه بر قم استان های همدان، گیلان، کرمانشاه، اردبیل، اصفهان، فارس، بوشهر، کرمان، مرکزی، چهارمحال و بختیاری، البرز، مازندران، خراسان رضوی و خراسان شمالی، آذربایجان شرقی و آذربایجان غربی، لرستان، خوزستان و سیستان و بلوچستان در این جشنواره شرکت کردند.

وی همچنین با اشاره به نمایش نامه خوانی های راه یافته به مرحله پایانی گفت: نمایش نامه خوانی روز بر می آید به کارگردانی اکرم صادقیان از شهر اندیشه تهران، نمایش نامه خوانی روز بر می آید به کارگردانی نگاه کاشفی از کرمانشاه، نمایش نامه خوانی روز بر می آید به کارگردانی حمید رضارکی از تهران، نمایش نامه خوانی دل لرزه به کارگردانی شهریار نیریز بقده ای از ارومیه، نمایش نامه خوانی سردار به کارگردانی علی احمدی از قم، نمایش نامه خوانی چراغ گمشدگان به کارگردانی علی زیستی از کرمانشاه و نمایش نامه خوانی ۶۰ دقیقه مانده به وقت بارانی به کارگردانی غزال علی حیدری از اصفهان از جمله این آثار هستند که در همین هفته مورد ارزیابی و داوری قرار خواهند گرفت.

فرحناک در بخش دیگری از سخنان خود گفت: در بخش نمایش نامه نویسی این جشنواره نیز ۱۵۹ اثر از سراسر کشور ارسال شد، که بخش اصلی این بخش از جشنواره مربوط به بزرگسالان بود، بولی در فراخوان اعلام شده بود که بخش های کودک و نوجوان و عروسکی نیز امکان حضور دارند.

در این نشست پوستر جشنواره با حضور سید موسی حسینی کاشانی مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی قم رونمایی شد.

همچنین رئیس انجمن هنرهای نمایشی قم با اشاره به ارسال ۱۸۸ اثر به دبیرخانه نخستین جشنواره نمایش نامه خوانی و نمایش نامه نویسی رضوی (زیارت) قم گفت: ۱۲۹ اثر متعلق به نمایش نامه خوانی این جشنواره و ۱۵۹ اثر نیز مربوط به بخش نمایش نامه نویسی است.

علی فرحناک گفت: جشنواره مذکور از مجموع جشنواره های مختلف رضوی است که تحت نام زیارت و با همکاری بنیاد بین المللی فرهنگی هنری امام رضا (ع) و اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی قم از روز ۲۲ اسفندماه جاری در قم برگزار می شود، و این پایانی آن نیز ساعت ۱۸ روز ۲۵ اسفندماه در تالار فرهنگ و هنر قم ترتیب می یابد.

وی بابیان اینکه این جشنواره شامل دو بخش نمایش نامه خوانی و نمایش نامه نویسی است گفت: در بخش نمایش نامه خوانی تا ۲۵ بهمن ماه ۱۲۹ اثر به دبیرخانه جشنواره رسید و پس از بازبینی آثار توسط هیات انتخابی، ۱۱ گروه نمایش نامه خوانی به مرحله نهایی راه یافت. رئیس انجمن هنرهای نمایشی قم

شد، مبلغ ۱۰ میلیارد و ۹۰۰ میلیون تومان برای فعالیت های فرهنگی و هنری استان قم در نظر گرفته شده است.

حسینی کاشانی افزود: مبلغی که توانستیم جذب کنیم مسازا امیدوار می کند که در سال ۱۴۰۱ تولیدات با کیفیت تری توسط موسسات هنری در بخش های مختلف داشته باشیم و برای هزینه کرد این بودجه طرح های موسسات بررسی می شود و ما آماده همکاری با هنرمندان استان قم هستیم.

مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان قم در رابطه با جشنواره نمایش نامه نویسی و نمایش نامه خوانی رضوی خاطر نشان کرد: استان هایی مانند همدان، ایلام، قم، کرمانشاه، آذربایجان شرقی، خراسان رضوی و سایر استان ها در این جشنواره شرکت کردند.

وی ادامه داد: مهلت بازبینی فیلم های ارسال شده به این جشنواره تا ۲۵ بهمن ماه بود که داوران با بررسی های دقیق ۱۱ گروه نمایش نامه انتخاب کردند و در مجموع ۱۵۹ آثار نمایش نامه نویسی به این جشنواره ارسال شده بود.

مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی قم گفت: نخستین جشنواره سراسری نمایش نامه خوانی و نمایش نامه نویسی رضوی در قم برگزار می شود.

نشست خبری جشنواره نمایش نامه نویسی و نمایش نامه خوانی رضوی با حضور سید موسی حسینی کاشانی مدیر کل اداره فرهنگ و ارشاد اسلامی، حسین دلیر معاون هنری این اداره کل و علی فرحناک مدیر عامل انجمن هنرهای نمایشی استان قم در سالن جلسات این اداره برگزار شد.

سید موسی حسینی کاشانی در این جلسه گفت: این جشنواره در مرحله ابتدایی با حضور ۶۷ گروه از سراسر کشور آغاز به کار کرد، در نهایت در مرحله نهایی ۱۱ گروه برای شرکت در جشنواره توسط هیئت داوران انتخاب شدند و آثار خوب و قابل قبولی به این جشنواره ارائه شده است و ما امیدواریم که نخستین دوره این جشنواره با کیفیت بالایی برگزار شود.

وی ادامه داد: در آخرین سفر هیئت دولت به استان قم مهم ترین مطالبه ما در رابطه با پایگاه تئاتر دینی در استان قم بود که با همکاری وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی ۱۰ میلیارد تومان اعتبار به این امر اختصاص داده شد.

مدیر کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان قم افزود: تا به حال دو میلیارد تومان از کل این بودجه به دست ما رسیده است و به امید خدا با ادامه پیگیری های ریاست تئاتر استان قم تقویت می شود و پایگاه تئاتر دینی قم از سال ۱۴۰۱ رسماً کار خود را شروع خواهد کرد.

وی گفت: برای موسسات فرهنگی و هنری قم نیز در سال ۱۴۰۱ بودجه خوبی در نظر گرفته شده و منابع مطلوبی جذب شده است، در آخرین پیگیری که روز گذشته انجام

نمایش‌های نوروزی معرفی شدند

محمسن سوهانی، مدیرکل هنرهای نمایشی و رادیو نمایش از تولیدات نوروز ۱۴۰۱ و ماه مبارک رمضان شبکه رادیویی نمایش خبر داد.

به گزارش روابط عمومی رادیو نمایش، سوهانی گفت: با آغاز عید نوروز، جدول پخش رادیو نمایش حال و هوای ویژه‌ای به خود خواهد گرفت و از میان برنامه‌ها و قطعات خاص طنز موسیقایی گرفته تا ویژه برنامه‌ها و نمایش‌های رادیویی جذاب و متفاوت، با دستی پر به استقبال سال و سده جدید خواهیم رفت.

وی در مورد ویژه برنامه سال تحویل رادیو نمایش گفت: برای سال تحویل از ساعت ۱۷ الی ۱۹ برنامه ترنج، با اجرای: امیرزنده دلان، پیمان قریب پناه و سمانه مبلغ حسینی و با حضور گروه نوازندگان موسیقی و جمعی از شخصیت‌های مطرح سینما، تلویزیون و موسیقی، اوقات خوشی را برای شنوندگانمان رقم خواهد زد. همچنین در ایام تعطیلات نوروز، ویژه برنامه‌های مختلفی از جمله: پرنیان: (جنگی شاد و مفرح)، روح‌وضی: (مروزی بر سنت نمایش ایرانی تخت‌حوضی یا سیاه بازی با پخش گزیده‌ای از نمایش‌های منتخب این گونه)، هفت سینستان: (در قالب روایت سفر زوجی سالمند، به شکلی نمایش‌گونه نگاهی دارد به آیین‌ها، سنت‌ها و نمایش‌های نوروزی در نقاط مختلف مختلف سرزمین پهناور ایران)، آوای درام: (مروزی بر ترانه‌ها و آوای فارسی با مضمون بهاری از زبان استاد رشید کاکاوند)، پاضری: (بازخوانی ترانه‌های عامیانه نوروزی تهران قدیم در سبک پاضری)، گنجینه: (معرفی جمعی از پیشکسوتان هنرهای نمایشی کشور از دهه ۱۰ خورشیدی تا به امروز) و برنامه شب آرام با اجرای امین زندگانی را روی آنتن خواهیم داشت.

سوهانی در مورد سریال‌های نمایش رادیویی افزود: به مناسبت نوروز نمایش‌های رادیویی جذاب و متنوعی را تدارک دیده‌ایم که عمدتاً درونمایه طنز دارند. از جمله: مضحکه هملت، ماشین دودی، نوبهار، از برلین تا الیمالات، موراوید، بی بی ترنج، خونه خاله، روزنامه سفر

میمنت به کانادا و عبدال بیتل رستگار می‌شود. به عنوان مثال: نمایش رادیویی عبدال بیتل رستگار می‌شود، همان‌طور که از عنوانش پیداست، یک طنز خاص برای پخش در ایام نوروز است. داستان در مورد تحول شخصیتی یک جوان غربگرا از خواننده‌های کافه. کاباره‌ای زمان شاه است که به دلیل علاقه‌اش به گروه موسیقی بیتل‌ها و ظاهرش که شبیه آنها درست کرده، به عبدال بیتل معروف شده است. در نهایت اتفاقات جریان انقلاب اسلامی در نوروز ۵۷ منجر به تحول شخصیتی و شهادت او طی حادثه‌ای برای نجات جان یک کودک می‌شود. حالا بعد از چهار دهه روح عبدال بیتل به خواب نویسنده این نمایش رادیویی آمده و یقه‌اش را گرفته که: «چرا هر وقت حرف شهید می‌شود فقط از سیدا و حاجیا می‌نویسید؟! بابا ناسلامتی ما هم شهیدیم! قصه زندگی منو بنویس...»

یا مثلاً مضحکه هملت طنزی در قالب سنت نمایش ایرانی تخت‌حوضی یا به تعبیری سیاه بازی، به نویسندگی و کارگردانی محمد پورحسین، تهیه‌کنندگی چهره ماندگار و پیشکسوت رادیو محمد مهاجر و ایفای نقش بازیگران شاخصی چون رضا عمرانی و جواد پیشگراست.

سوهانی ادامه داد: بلافاصله پس از تعطیلات نوروز وارد ماه مبارک رمضان می‌شویم و علاوه بر ویژه برنامه‌های سحرگهی فصل وصل با اجرای پیشکسوتان محبوب رادیو، استادانی چون امیر نوری و مریم نشیبا و افشارگهی همسفره در قالب جذاب و تلیفیکی برنامه - نمایش زنده که سال گذشته نیز روی آنتن رفت و با استقبال گسترده مخاطبان مواجه شد، تا جایی که برخی در مقابل ساختمان ارگ می‌ایستادند تا بازیگران را از نزدیک ببینند. علاوه بر اینها دو سریال نمایشی رضایی هم تدارک دیده‌ایم. مدیر رادیو نمایش در مورد خط داستانی برنامه - نمایش همسفره توضیح داد: داستان در مورد یک جوان تحصیلکرده از خانواده‌ای اصیل و ادبیات فارسی، در خارج از کشور ازدواج کرده و زندگی می‌کند. مادر این جوان که به تازگی فوت شده و وصیت کرده پسرش طبق سنت دیرین خانوادگی در شب‌های ماه مبارک رمضان سفره‌داری کند. این زوج جوان برای انجام وصیت مادر به ایران می‌آیند و در خانه قدیمی و بزرگ مادری که یک زن و شوهر با نمک سرایداری‌اش را بر عهده دارند ساکن می‌شوند و هر شب شخصیتی را برای افطار دعوت می‌کنند.

معرفی ۲ اثر نمایشی استان به جشنواره ملی تئاتر ارسباران

۲ نمایش «آینه های آلوده» و «مسلخ» به عنوان آثار برگزیده ششمین جشنواره تئاتر کوتاه خراسان شمالی به جشنواره ملی تئاتر کوتاه ارسباران معرفی شد. به گزارش روابط عمومی اداره کل فرهنگ و ارشاد اسلامی خراسان شمالی، داوران این دوره از جشنواره که «غلامرضا یوسفی»، «سید مهدی کشمیری» و «سعید آقایی» بودند، ۲ اثر نمایشی «مسلخ» به نویسندگی و کارگردانی «علی سعادت» به صورت مستقیم و نمایش «آینه های آلوده» به نویسندگی «سامان خیراندیش» و کارگردانی «صادق بابایی» را به صورت مشروط به دبیرخانه جشنواره ملی تئاتر کوتاه ارسباران معرفی کردند.

پنجمین جشنواره تئاتر دورق شادگان آغاز به کار کرد

پنجمین جشنواره تئاتر دورق شادگان در ۲ بخش نمایشنامه نویسی و تئاتر صحنه‌ای، روز سه‌شنبه در شهرستان شادگان آغاز به کار کرد. به گزارش ایرنا به نقل پایگاه اطلاع رسانی تئاتر خوزستان، دبیر پنجمین جشنواره تئاتر دورق شادگان گفت: بازخوانی متون ارسالی به دبیرخانه جشنواره توسط عبدالعظیم عساکره، علی محمود و علی درفش انجام شد و عبدالرضا سواعدی، عبدالعظیم عساکره و سیدعدنان طاهری کار داوری مرحله بازبینی پنجمین جشنواره تئاتر دورق شادگان را بر عهده داشتند.

علی درفش در خصوص آثار راه یافته به پنجمین جشنواره تئاتر دورق شادگان افزود: در بخش صحنه‌ای ۶ نمایش از گروه‌های نمایشی شادگان شامل نمایش "النوخته" به کارگردانی عبدالله شاوردی، نمایش "نهایه بدایه" به کارگردانی سیدفاخر موسوی، نمایش "موعد فی ساعه الصفر" به کارگردانی تقی آلبوخنفر، نمایش "سیف نصره" به کارگردانی ابراهیم حبیبی، نمایش "عنیف" به کارگردانی محمد حبیبی و نمایش "۳۶۹" به کارگردانی علی آلبونعیم و ۲ نمایش از گروه‌های میهمان با نمایش "صلصال الحبر" به کارگردانی عظیم عساکره از شهر چمران بندر ماهشهر و نمایش "طاعون الخیول" به کارگردانی زینب چلداوی از شهرستان دشت آزادگان در مدت سه روز با هم به رقابت می‌پردازند.

«کافه لقانطه» به زودی میزبان تان می شود

نمایش «کافه لقانطه» از اردیبهشت سال آینده در تماشاخانه سیمرغ روی صحنه می رود. نمایش «کافه لقانطه» به نویسندگی علی اصغری، کارگردانی مشترک ساقی عطایی و علی اصغری از اردیبهشت ماه سال ۱۴۰۱ در تماشاخانه سیمرغ به روی صحنه می رود. در این نمایش

حمیدرضا علی نژاد به عنوان تهیه کننده و نورالدین حیدری ماهر به عنوان مجری طرح همکاری دارند. این کنسرت نمایش به سرگذشت پنج دوست صمیمی در سال های ۱۳۵۰ تا ۱۳۵۷ دور یک میز مشخص در یک کافه اشاره دارد. علی اصغری و ساقی عطایی در همکاری اخیر خود با تماشاخانه سیمرغ، نمایشنامه خوانی حوالی ۷ و ۷ دقیقه و حوالی یک عمارت را به صورت همت عالی و برای کمک به خیریه و آزادسازی چند زندانی روی صحنه بردند.

روایت بختیاری از «یقین»

القای خاطره‌های مصنوعی در یک نمایش علمی تخیلی

نماید. نمایشنامه یقین بسیار شبیه یک فیلمنامه است و این از علاقه من برای اجرای یک فیلم علمی تخیلی در صحنه تئاتر تعمداً اتفاق افتاده است. در صحنه، همه لوکیش های نمایش موجود است و جابه جایی صحنه ای اتفاق نمی افتد و بازیگران از لوکیشینی به لوکیشن دیگر می روند و انگار سکانس قبل در سکانس بعد دیزالو می شود و صحنه ها و قابها پشت هم نمایش داده می شوند. در این نمایش به تماشاگر این اجازه را داده ام که هر سو که انتخاب خودش است نگاه کند و به نظرم تماشاگر باید بیش از یک چیز برای دیدن داشته باشد.

بختیاری درباره ویژگی های نمایش «یقین» عنوان کرد: دكور متعدد كه به وسيله آن توانستيم حق مطلب را ادا كنيم، يكي از ويژگي هاي نمايش است. اين نمايش بسيار شبیه يك فيلم علمی-تخیلی است كه خرده درام های بسیاری در آن گنجانده شده و طراحی لباس در رتال ترین حال ممکن بوده تا تماشاگر احساس کند درون این پناهگاه قدیمی که تبدیل به یک آزمایشگاه فوق مدرن شده قرار دارد. به عنوان اولین تجربه کارگردانی «یقین»

قابلیت های بالا انتخاب می شوند. تمام ذهن او را بساک می کنند و آنچه از ایدئولوژی، خاطرات و موضوع ها مد نظر است در ذهن او کارگذاری می شود. آزمایشگاه یقین برای سازمان های بزهکار کار می کند که می خواهند آن آدم ها را با خاطرات مصنوعی به خود و ایدئولوژی خودشان پایبند کنند. شاید این خاطرات القا شده، خاطرات پایبند کننده و وابسته کننده ای نباشد و صرفاً آزمایش می شود که انسان آن را می پذیرد یا خیر. این کارگردان درباره سبک و فضای اجرایی نمایش گفت: به اعتقاد من مهم ترین رسالت تئاتر امروز، ایجاد یک سرگرمی مفید و مسرتبخش است که متأسفانه به طور کلی فراموش شده است. بنابراین یکی از دغدغه های من ایجاد سرگرمی برای مخاطب با یک داستان جذاب بود. پس سعی کردم تا حد امکان در این نمایش نکات اضافه را حذف و به موجزترین حالت ممکن داستان ذهنی را مکتوب کنم و به اجرا درآورم.

او در ادامه افزود: صحنه های کوتاه این نمایش باعث شده مخاطب در یک لوکیشن، بیش از زمان سکانس واقعی یک فیلم باقی

نمایش «یقین» نوشته و کار امیرحسین بختیاری از ۲۹ بهمن ساعت ۲۱ در تالار حافظ روی صحنه است و فرهاد داوری کیا، بهراد محمدی، امیرعلی قلیپور، کیمیا نصیری، محمد حسین کیا، عاطفه موسوی، سیدنیما سپهرار، شکینا آدینه، هانیبه آرمیده، مهیار دستمزدی و دانیال یعقوبی در آن بازی می کنند. بختیاری در گفت و گو با هنرآنلاین درباره روند شکل گیری نمایشنامه «یقین» گفت: ایده نگارش این نمایشنامه از پنج سال پیش از دغدغه مندی من به ژانر علمی تخیلی و بحث رتالیسم جادویی شکل گرفت. همواره دغدغه آن را داشتم که در یکسری از گروه ها، گروهکها و سازمانها که اصولاً به کارند همچون گروهک های تروریستی چه اتفاقی می افتد. آن ها برای کاهش خطر ایدئولوژیک فعالیت های خود مدارسی را تاسیس و پرورش کسانی را آغاز می کنند که از ابتدای زندگی با ایدئولوژی آن ها همراهند و این نشان می دهد بحث رشد ایدئولوژیک و عقیدتی بسیار مؤثر است.

او درباره موضوع و مضمون نمایش عنوان کرد: در «یقین» انسان های زنده با

صادقپور، آهنگساز: علی حبیبی (M.C)، ساخت دکور: محمود بختیاری، مدیر صحنه: دانیال یعقوبی، دستیاران صحنه: نیما هزار خانی، هورام صالحی تنها و شهریار ستارنیا، محتوای بصری صحنه: علی متقی، طراحی گرافیک: محمدجواد مهدویان، سرپرست عکاسان و تصویربرداران: آرمان فقیهی، عکاسان: امین سیار و سارا صادقی، تصویربرداران: آرمان فقیهی، نیلوفر دلفریبی و پارسا خانیانی، تصویربرداری تیزر: آرمان فقیهی و امین سیار، تدوین تیزر: بهنام قاسمی، تبلیغات و روابط عمومی: سینتا پزشکی و امور چاپ: مجتمع چاپ برگ زرین.

کاری بسیار سخت و سنگین برآیم بود و تلاش کردیم بهترین را ارائه دهیم و امیدوارم توانسته باشسیم در حد حق مطلب را ادا کنیم. دیگر عوامل نمایش «یقین» عبارتند از مشاور کارگردان: حمیدرضا خسروی لرگانی، مشاور علمی، روانشناسی: فرزانه رستمزاده مهدایی، سرپرست گروه کارگردانی: عرفان افشار، دستیار برنامه ریزی: کیمیا سویری، دستیاران کارگردان: سها پورمهدی، سهیل مارالانی، شیوا کوشکانی و مارال کریمی، منشی صحنه: مهسا جعفری، طرح لباس: پریا رستگار، طرح صحنه: امیرحسین بختیاری، طرح گریم و مجری گریم: کیمیا نصیری، طرح نور: علیرضا